

бенъ пѣсъкъ и се отдалечилъ съ фараона, като запечаталъ всички врати.

Нѣколко дни пѣсъкътъ останалъ непожтнатъ, но на десетия день се виждали явно следи отъ крака; тѣ не дохождали близо до вратата и не могло да се узнае. Кжде се захващатъ и кжде се свършватъ, а между това кражбата се повторила.

Следъ единъ месецъ, веднажъ отново се появили следи въ залата и се виждало, че двама души сж посещавали залата, както показвало голѣмината на следитѣ.

Тогавъ фараона предложилъ да поставятъ временно нощна стража въ самата зала, но Аменготепъ възразилъ, че това до нищо нѣма да доведе, тъй като за тази стража утре ще узнае цѣлата столица. А при това, предъ видъ голѣмата съблазънъ, едва ли е било удобно да се държи въ съкровищницата войникъ на стража.

Аменготепъ, като съобщилъ това само на царя, измислилъ друго срѣдство: той заповѣдалъ да направятъ желѣзенъ капанъ, който билъ привинтенъ къмъ пода и прикритъ отгоре съ лекъ килимъ.

Синоветѣ на умрѣлия архитектъ живѣли въ радостъ и веселие.

Веднажъ Петези казалъ на брата си:

— Птагмай, нашето богатство пакъ се свършва. Ние трѣбва тази нощъ да се снабдимъ съ пари.

Казано—свършено. Дошли на мѣстото и Небфи пропуснала, както всѣкога, братята вътре. Петези побързалъ да слѣзе долу по стълбата, когато изведнажъ се раздалъ мъчителенъ викъ: О, братко азъ пропднахъ!“ Петези стжилъ на пода и попадналъ право въ капана, който се впилъ въ крака му.

Птагмай се спусналъ предпазливо и се опиталъ да освободи крака на брата си, но само си счупилъ ножа. Сълзи бликнали отъ очитѣ му, като гледалъ мъжитѣ на Петези. Най-после Петези продумалъ:

— Братко, вече се разсъмва, а ти не можешъ да останешъ тукъ. Прости ми, че те въвлѣкохъ въ кражба, но да се каемъ сега е късно. Трѣбва да мислимъ само за това, щото позора да не падне върху главата на нашата скжпа майка. Остава едно срѣдство: вземи си ножа, отрежи ми главата и я отнеси съ себе си.

Подиръ тежки колебания, Птагмай извършилъ ужасното дѣло. Главата на неговия братъ било единственото съкровище, което той изнесълъ тази нощъ отъ съкровищницата.

(Следва).

Прев. Чичо Ваню.